

Brüsszel, 2020. június 4.
REV1 – a 2018. február 27-i közlemény
(tengeri szállítás) és a 2019. október 11-i
közlemény (tengerészek képzései,
REV1) helyébe lép

KÖZLEMÉNY AZ ÉRDEKELT FELEK RÉSZÉRE

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG EU-BÓL VALÓ KILÉPÉSE ÉS A TENGERI SZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ UNIÓS SZABÁLYOK

Az Egyesült Királyság 2020. február 1-jén kilépett az Európai Unióból, és „harmadik ország” lett¹. A kilépésről rendelkező megállapodás² 2020. december 31-ig tartó átmeneti időszakot ír elő³. Eddig az időpontig az uniós jog teljes egészében alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban⁴.

Az EU és az Egyesült Királyság az átmeneti időszak alatt tárgyalásokat fog folytatni egy új partnerségre irányuló, szabadkereskedelmi övezetet létrehozó megállapodásról. Nem biztos azonban, hogy az átmeneti időszak végéig létrejön és hatályba lép egy ilyen megállapodás. Mindenesetre egy ilyen megállapodás a piacra jutás feltételei tekintetében nagyon eltérő viszonyt teremtene, mint amelynek keretében az Egyesült Királyság a belső piacon⁵, az EU vámuniójában, valamint a héa (hozzáadottérték-adó) és a jövedéki adó területén részt vesz.

Ezért valamennyi érdekelt felet és különösen a gazdasági szereplőket emlékeztetjük az átmeneti időszak lejárta után irányadó jogi helyzetre.

---

¹ A harmadik ország olyan ország, amely nem tagja az EU-nak.

² Megállapodás a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről (HL L 29., 2020.1.31., 7. o.) („a kilépésről rendelkező megállapodás”).

³ Az átmeneti időszak – 2020. július 1-je előtt – egy alkalommal, legfeljebb 1 vagy 2 évvel meghosszabbítható (a kilépésről rendelkező megállapodás 132. cikkének (1) bekezdése). Az Egyesült Királyság kormánya mindaddig kizárta a meghosszabbítást.

⁴ A kilépésről rendelkező megállapodás 127. cikkében meghatározott egyes kivételekkel, amelyek egyike sem releváns e közlemény szempontjából.

⁵ Nevezetesen a szabadkereskedelmi megállapodás nem tartalmaz olyan belső piaci elveket (az áruk és a szolgáltatások területén), mint a kölcsönös elismerés, a származási ország elve és a harmonizáció. A szabadkereskedelmi megállapodás emellett nem szünteti meg – többek között az áruk származására és alapanyagaira vonatkozó – vámalakiságokat és vámellenőrzéseket, és nem töröl el behozatali és kiviteli tilalmakat és korlátozásokat.

Tanács az érdekelt felek részére:

Az e közleményben vázolt következmények kezeléséhez különösen a következőket tanácsoljuk a tengeri szállítási ágazatban tevékenykedő gazdasági szereplőknek:

- a hajózási szolgáltatásokat nyújtó gazdasági szereplőknek meg kell vizsgálniuk, érintik-e őket a piacrajutási jogok terén bekövetkező változások, és meg kell tenniük a hajózási szolgáltatásoknak az átmeneti időszak lejárt utáni értékesítéséhez szükséges óvintézkedéseket, valamint
- az uniós tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók üzemeltetőinek gondoskodniuk kell arról, hogy az EU-ban a megfelelő eljárás szerint elismertessék az Egyesült Királyság által kiadott tengerészképesítési bizonyítványokat.

Felhívjuk a figyelmet a következőkre:

Ez a közlemény nem részletezi:

- a tengerészeti felszerelésekre vonatkozó uniós szabályokat,
- a tengeri védelemre vonatkozó uniós szabályokat,
- a hajók újrafeldolgozásával kapcsolatos uniós szabályokat,
- a kibocsátásokra, többek között a tengeri szállításból eredő szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó uniós szabályokat,
- az EU területére belépő és onnan kilépő személyek ellenőrzésére vonatkozó uniós szabályokat,
- a szakmai képesítések kölcsönös elismerésére vonatkozó általános uniós keretet.

E kérdésekkel más készülő vagy már közzétett közlemények foglalkoznak⁶.

Az átmeneti időszak lejárt után a tengeri szállításra vonatkozó uniós jog, ezen belül a tengerészek képzésének minimumszintjére és a tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésére vonatkozó uniós szabályok és különösen a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló, 2008. november 19-i 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ többé nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Ez különösen az alábbiakban ismertetett következményekkel jár.

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_hu

⁷ HL L 323., 2008.12.3., 33. o.

1. Kabotázs

A 3577/92/EGK rendelet⁸ 1. cikkének (1) bekezdése liberalizálja az uniós tagállamokon belüli tengeri fuvarozási szolgáltatások (tengeri kabotázs) nyújtását azokra a **közösségi hajótulajdonosokra** vonatkozóan, akiknek a hajóit valamely tagállamban lajstromozták, és azok ezen tagállam lobogója alatt hajóznak. A közösségi hajótulajdonos fogalma az említett rendelet 2. cikkének 2. pontja szerint a következőket foglalja magában:

a) egy tagállam állampolgárai⁹, akik egy tagállamban letelepedtek, és akik e tagállamban az ott hatályos jogszabályokkal összhangban hajózási tevékenységet kezdtek és folytatnak;

b) egy tagállam hatályos jogszabályaival összhangban alapított hajózási társaságok, amelyek üzleti tevékenysége, valamint a tényleges irányítása egy tagállamban van; vagy

c) egy tagállam Unión kívül letelepedett állampolgárai, vagy az Unión kívül székhellyel rendelkező hajózási társaságok, amelyeket egy tagállam állampolgárai irányítanak, amennyiben a hajóik egy tagállamban lettek hajólajstromba véve és a tagállam lobogója alatt hajóznak az adott tagállam jogszabályaival összhangban.

Az átmeneti időszak lejártá után azok a gazdasági szereplők, amelyek már nem tesznek eleget a „közösségi hajótulajdonos” fogalom meghatározásában megállapított feltételeknek, a továbbiakban nem jogosultak tengeri kabotázsszolgáltatások nyújtására e rendelettel összhangban. Megjegyzendő, hogy a tagállamok nemzeti joguk alapján dönthetnek úgy, hogy nem korlátozzák a harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajók általi kabotázst.

2. TENGERÉSZETI BIZTONSÁG

2.1. Elismert szervezetek

Az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése önmagában nem érinti az említett rendelet 2. cikkének c) pontjában meghatározott szervezeteknek a Bizottság által a 391/2009/EK rendelet¹⁰ 4. cikkével összhangban megadott elismerést.

A 391/2009/EK rendeletnek az elismert szervezetek rendszeres értékelésében való tagállami részvételről szóló 8. cikkét az (EU) 2019/492 rendelet¹¹

---

⁸ A Tanács 3577/92/EGK rendelete (1992. december 7.) a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról (HL L 364., 1992.12.12., 7. o.).

⁹ Ez a fogalom mind a természetes, mind a jogi személyeket magában foglalja.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 391/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól (HL L 131., 2009.5.28., 11. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/492 rendelete (2019. március 25.) a 391/2009/EK rendeletnek az Egyesült Királyság Unióból való kilépésére figyelemmel történő módosításáról (HL L 85I., 2019.3.27., 5. o.).

módosította annak előírása érdekében, hogy az értékelést a Bizottság folytassa le azon érintett tagállammal vagy tagállamokkal együtt, amelyektől az elismert szervezet a 2009/15/EK irányelv¹² 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően felhatalmazást kapott. A módosított rendelkezést attól a naptól kell alkalmazni, amelytől kezdve a 391/2009/EK rendelet az Egyesült Királyságra már nem alkalmazható.

2.2. A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés

A 2009/16/EK irányelv¹³ meghatározza a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés uniós rendszerét. Az irányelv értelmében a tagállamoknak gondoskodniuk kell a kikötőkben megforduló külföldi hajóknak a kikötő szerinti állam ellenőrző tisztviselői általi ellenőrzéséről, amelynek során meggyőződnek arról, hogy a hajó és felszerelése megfelel-e a nemzetközi egyezmények követelményeinek, valamint hogy a hajó legénysége és működése összhangban áll-e az alkalmazandó nemzetközi joggal. A 2009/16/EK irányelv előírja az uniós jog szerinti számos más követelménynek való megfelelés ellenőrzését¹⁴ is, ideértve a 2009/20/EK irányelv szerinti biztosítási igazolásokat¹⁵.

Miközben az uniós tagállamok továbbra is ellenőrizni fogják az Egyesült Királyság uniós kikötőkbe befutó hajóit, a 2009/16/EK irányelvben meghatározott, a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzési rendszer az átmeneti időszak lejárta után az Egyesült Királyságban már nem alkalmazandó¹⁶. Az Egyesült Királyság és az EU közötti, a kikötő szerinti állam általi ellenőrzésre vonatkozó kapcsolatokat a kikötő szerinti állam hatósága által végzett ellenőrzésekről szóló Párizsi Memorandum¹⁷ szabályozza majd.

---

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/15/EK irányelve (2009. április 23.) a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (HL L 131., 2009.5.28., 47. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/16/EK irányelve (2009. április 23.) a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről (HL L 131., 2009.5.28., 57. o.).

¹⁴ A 2009/16/EK irányelv 13. cikke és IV. melléklete.

¹⁵ A 2009/16/EK irányelv IV. mellékletének 41. pontja és a hajótulajdonosok tengeri biztosítási kárigényre vonatkozó biztosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 131., 2009.5.28., 128. o.) 4. cikkének (1) bekezdése.

¹⁶ Megjegyzendő, hogy az Egyesült Királyság lobogója alatt közlekedő hajók az átmeneti időszak lejárta után elvben már nem lesznek kötelesek eleget tenni az uniós lobogók alatt közlekedő hajókra vonatkozó azon kötelezettségnek, hogy a hajók újrafeldolgozásáról szóló 1257/2013/EU rendelet 5. cikke (2) bekezdésének megfelelően biztosítsák a veszélyes anyagok jegyzékének rendelkezésre állását. Ugyanakkor 2020. december 31-től hasonló kötelezettség vonatkozik majd a harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókra (a hajók újrafeldolgozásáról szóló, 2013. november 20-i 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 330., 2013.12.10., 1. o.) 12. cikke és 32. cikke (2) bekezdésének b) pontja). Az igazolást a 2009/16/EK irányelv IV. melléklete 49. pontjának megfelelően ellenőrzik.

¹⁷ A tengeri kikötőkkel rendelkező valamennyi uniós tagállam – továbbá az Egyesült Királyság is – a Párizsi Memorandum aláírója.

2.3. A halászhajók biztonsága

A 97/70/EK irányelv¹⁸ 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a tagállamoknak tiltaniuk kell, hogy harmadik államok lobogói alatt hajózó halászhajók a belvizeiken vagy parti tengereiken halászati tevékenységet folytassanak, vagy kikötőikben a fogást partra rakják, kivéve, amikor azok bizonyítvánnyal rendelkeznek lobogó szerinti államuk igazgatásától arra vonatkozóan, hogy megfelelnek a 97/70/EK irányelv – műszaki rendelkezéseket tartalmazó – 3. cikkének (1)–(4) bekezdésében, valamint 5. cikkében említett követelményeknek.

Ezen túlmenően a 97/70/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése szerint – a torremolinosi jegyzőkönyvnek¹⁹ való megfelelés ellenőrzése érdekében és annak hatálybalépését követően – a tagállamok ellenőrzik a kikötőikben tartózkodó, harmadik állam lobogója alatt hajózó azon halászhajókat, amelyek nem folytatnak halászati tevékenységet a tagállam belvizein vagy parti tengerein, illetve nem rakják partra a fogást a tagállam kikötőiben.

3. TENGERÉSZEK KÉPESÍTÉSEI

A 2008/106/EK irányelv²⁰ 3. cikke szerint a valamely uniós tagállam lobogója alatt közlekedő hajón szolgáló tengerészeknek az adott tagállam által, az 5b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően egy másik uniós tagállam által vagy a 2008/106/EK irányelv 19. cikkének megfelelően elismert valamely harmadik ország által kiadott, az előírásoknak megfelelő képesítő bizonyítvánnyal, jártassági bizonyítvánnyal vagy igazoló okmánnyal (a továbbiakban: képesítési bizonyítványok) kell rendelkezniük. Minden tagállam – a lobogója alatt közlekedő hajók vonatkozásában – elismeri a többi tagállam vagy az elismert harmadik országok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványokat annak érdekében, hogy az ilyen képesítési bizonyítványokkal rendelkező tengerészek a fedélzeten szolgálatot teljesíthessenek. A 2008/106/EK irányelv két külön elismerési eljárásról rendelkezik, az egyik a többi tagállam, a másik az elismert harmadik országok által kiadott képesítési bizonyítványokra vonatkozik:

---

¹⁸ A Tanács 97/70/EK irányelve (1997. december 11.) a 24 méteres és annál hosszabb halászhajók összehangolt biztonsági rendszeréről (HL L 34., 1998.2.9., 1. o.).

¹⁹ A halászhajók biztonságáról szóló, 1977. évi torremolinosi nemzetközi egyezményhez csatolt, 1993. április 2-án elfogadott torremolinosi jegyzőkönyv („torremolinosi jegyzőkönyv”). A torremolinosi jegyzőkönyv számos rendelkezését az 1993. évi torremolinosi jegyzőkönyv rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó 2012. évi fokvárosi megállapodás frissítette és módosította.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/106/EK irányelve (2008. november 19.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (átdolgozás) (HL L 323., 2008.12.3., 33. o.). Megjegyzendő, hogy a tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL L 255., 2005.9.30., 160. o.) a 2008/106/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1159 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 188., 2019.7.12., 94. o.) 2. cikke hatályon kívül helyezte.

- A 2008/106/EK irányelv 5b. cikke értelmében minden tagállam – az adott esetben megfelelően – érvényesíti („elismerést igazoló érvényesítés”) vagy elfogadja a többi tagállam által kiadott tengerészképesítési bizonyítványokat.
- A 2008/106/EK irányelv 19. cikkének (4) bekezdése szerint a tagállam határozhat úgy, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók vonatkozásában érvényesíti az elismert harmadik országok által kiadott képesítési bizonyítványokat.

„Elfogadás” a 2008/106/EK irányelv 5b. cikke szerint:

Az uniós tagállamok az átmeneti időszak lejárta után többé nem fogadják el a 2008/106/EK irányelv 5b. cikke szerint az Egyesült Királyság által kiadott tengerészképesítési bizonyítványokat.

Így az Egyesült Királyság által kiadott és egy uniós tagállam által elfogadott képesítési bizonyítvánnyal rendelkező parancsnok vagy tiszt az átmeneti időszak lejárta után már nem teljesíthet szolgálatot az adott tagállam lobogója alatt közlekedő hajón.

„Elismerést igazoló érvényesítés” a 2008/106/EK irányelv 5b. cikke szerint:

Az uniós tagállamok az átmeneti időszak lejárta után többé nem érvényesíthetik („elismerést igazoló érvényesítés”) a 2008/106/EK irányelv 5b. cikke szerint az Egyesült Királyság által kiadott tengerészképesítési bizonyítványokat. Az uniós tagállamok által az átmeneti időszak lejárta előtt a 2008/106/EK irányelv 5b. cikke szerint kiadott, az Egyesült Királyság által kiadott tengerészképesítési bizonyítványokra vonatkozó „elismerést igazoló érvényesítés(ek)” a vonatkozó érvényesítés lejártáig érvényben marad(nak).

Így az Egyesült Királyság által kiadott képesítési bizonyítványra vonatkozóan egy tagállam által kiadott „elismerést igazoló érvényesítéssel” rendelkező parancsnok vagy tiszt továbbra is szolgálatot teljesíthet az adott tagállam lobogója alatt közlekedő hajón.

Az átmeneti időszak lejárta után azonban már nem lehetséges „elismerést igazoló érvényesítést” szerezni egy másik uniós tagállamtól a 2008/106/EK irányelv 5b. cikke szerint annak érdekében, hogy e másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajón szolgálatot lehessen teljesíteni.

Az átmeneti időszak lejárta után az Egyesült Királyság által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok valamely uniós tagállam általi elismerésére a 2008/106/EK irányelv 19. cikkében²¹ meghatározott feltételek és eljárás lesznek irányadók az Egyesült Királyság új „harmadik ország” státuszával összhangban.

A Bizottság tengeri szállításról szóló weboldala (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime_en) általános tájékoztatást nyújt, többek

²¹ A 2008/106/EK irányelv 19. cikkében meghatározott elismerési feltételeket a közelmúltban az (EU) 2019/1159 irányelv módosította.

között a tengerészekkel (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/seafarers_en) kapcsolatban is. Ezek az oldalak szükség esetén további információkkal frissülnek. A tengerészeti biztonsággal kapcsolatos egyéb kérdésekről további tájékoztatás található az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség honlapján a következő linken: <https://www.emsa.europa.eu/>.

Európai Bizottság
Mobilitáspolitikai és Közlekedési Főigazgatóság